

NYTT SEMESTER

Etter det siste møte i Aulaen i fjor høst da fellesutvalget og særutvalgene ble avsatt var det blitt en parole at vi skulde holde oss borte fra Universitetet for framtida. På den måten skulde vi vise at vi var mot all nyordning.

Universitetet hadde i nesten to år vært et fristed midt i alle inngrep fra okkupasjonsmaktens side og midt i all nyordningen fra NS. Det eneste som rammet oss studenter mer enn andre samfundsgrupper var tapet av ytringsfriheten. Vi beholdt den imidlertid innad på Universitetet helt til høst. Vi valgte selv vore tillidsmenn og innrettet oss som vi vilde i fakultetsforeningene. Det var ikke å vente at dette skulde ortsette. For tyskerne var vi blitt et "Niederstandsnest" som måtte brytes. For NS var universitetet mildelst talt en stor ergrelse fordi de tross alle forsøk ikke kunde få noen ordentlig kontakt der. Derfor fikk vi den storartede forestilling i høst, hvor herr stud. jur. Framer skulde være hovedfigur, men som på grunn av møtets forløp ble redusert til en ynkelig og lite smart foreder. Nytt fellesutvalg og nye særutvalg. Nazistene hadde akkurat folk nok til å besette utvalgene uttagen det teologiske. På to måneder har de greid å finne tre mann også der. Vi kan ikke annet enn gratulere. Hvor mange er dere nå?

Vårt svar på disse inngrepene kom allerede neste dag. Total streik. Det var sikkert bare en tilfeldighet at vi ikke straks fikk det tyske politiet på oss. Eller kanskje skjønnte selv her dr. Knab at det hele var en spontan reaksjon og at arrestasjoner bare vilde gjøre vondt verre.

I de siste uker før jul under alle diskusjoner om vår holdning til Universitetet var det stadig flær som mente det var riktig å komme tilbake dette semester. Vi tror dette standpunktet er det rigtige.

Fellesaksjoner har forekommet her i landet mange ganger før og har overfor oss selv og verden vist hvor det norske folket står. Etter unntakelsestilstanden måtte det bli slutt på fellesaksjoner. Det er alt for farlig og kan føre til uønskede konsekvenser, men det viktigste er at vi på Universitetet har de beste muligheter for å føre vårt arbeid for landet videre. Etter hendingene den 1. februar må vi desuten være forberedt på dobbelt terror ovenfra og fra NS side. En studentstreik nå kunde fått meget farlige følger.

Ved semesterets begynnelse er stillingen den at endel av studentene har holdt fast ved standpunktet at man ikke bør komme tilbake, mens flertallet allerede er kommet eller sannsynligvis kommer i løpet av de nærmeste dager. En skal selvsagt ikke se bort fra at for mange av studentene er det matspørsmålet og hybelspørsmålet som er grunnen til at de holder seg borte.

Det det gjelder nå er at vi holder sammen på samme måte som før. Vi må straks få igjen den ubrytelige fonten vi hadde tidligere. Gjør vi det kan NS aldri nazifisere studentene. Vi skal fortsette vårt arbeid og innenfor denne fronten skal vi forberede oss. Her især må vi sammen med våre kamerater (og selvsagt på steder uten fare for spioner) drøfte de forordninger som kan komme, og hva de vil bety for oss. Folig og nøkternt må vi på forhånd finne fram til den holdning vi skal ta. Samtidig må vi forberede oss på provokasjoner av alle slag, så de ikke lykkes, om de er aldri så frekke og overraskende. Er vi forberedt på denne måten kan vi bevare roen og fatningen, samme hva som hender. Rett er viktig. Tar vi en beslutning etter grundige drøftelser, og gjennomfører den med ro og verdighet, har vi intet å bebreide oss om represaliene kommer. Men handler vi i et øyeblikks opprørhet, slik at vi trekker alvorlige ulykker etter oss, da er vi ansvarlige. Rektor og studentenes fellesutvalg formet i september 1940 parolen: Verdighet, ro, disiplin, det motsatte skader oss alle. Den parolen har sin gyldighet nu mere enn noensinde.

REKTORS REP

Universitetets rektor professor Seip som sitter på rini, fikk like etter jul 28 dagers vann og brød i mørk selle for en disiplinær forseelse. Han loverte sin kone et helt ordinært brev. Professor Seip ble fratatt sitt ur og ligger på brusk og behan los m.a.o. som den laveste forbrøter. Denne fremgangsmåten mot Universitetets rektor er en krenkelse mot hele det norske folket.

I Sverige vakte dette voldsom indignasjon, og de ledende svenske aviser kommenterte det i skarpe ord. Vi siterer fra Dagens Nyheter 20-1-42: For en ukes tid siden fikk vi høre at rektor Seip ved Oslo Universitet var ilagt 1 måned vann og brød i mørk selle. Da meldingen overskred alt hva vi tidligere hadde hørt, vilde vi kontrollere kilden først. Dette er nå gjort, og det er ikke lenger noen tvil om at meldingen medfører rigtighet. Behandlingen av rektor Seip danner høydepunktet i den rekke av tvangsmidler som Universitetets ledere i Norge har vært utsatt for, fordi de ikke vilde handle mot sin samvittighet som gode normenn. Det er umulig å gå lenger i direkte personlige angrep. Å komme et menneske til isolering i mørkeselle for et så langt tidsrum er ensbetydende med den verste åndelige vold. I dette tilfelde er denne tortur anvendt mot en 60 år gammel mann som allerede har lidt meget. Norges første akademiker i mørkeselle, kjempende en fortvilet kamp for å holde forstandens lys brennende tiltross for det trykkende mørke. Det er umulig å finne en mere opprørende illustrasjon av de forhold som rå i vort naboland. Det vilde ikke være bare en uforsiktighet, men direkte en forbrøtelse å holde det svenske folket i uvitenhet om denne terror. Ikke minst i universitetskretser. Rektor Seip er nå kommet ut av mørkesellen. Han har det etter forholdene bra.

Sud. jur. Karl Kramer søker utreisetilatelse til Sverige. Han ønsker å studere juss i Upsala. Vi har ikke med sikkerhet kunnet bringe på det rene om søknaden er innvilget. Selv om dette lyder merkelig er det sant.

Til det nye fellesutvalget:
Det minste dere med all deres makt kunde sørge for var å få det varmt på lesesalene. Ut og hogg ved takk.

Ved utrettelig og målbevisst arbeide fra "fellesutvalgets" side har vi fått moderasjon på kino. Nå vi be om noen amerikanske og engelske filmer. Og gjerne noen flere franske.

"Studentnytt" vil komme ut hver 14. dag. Den er skrevet av jøssinger for jøssinger, og bør ikke komme i hendene på stripete eller NS. Den skal sirkulere mellom sikre jøssinger uten at adresser det, inn til den brennes. Den må aldri flyte i kjellerne eller på lesesalene. Den vil inneholde nytt fra forskjellige deler av Universitetet og kommentarer til utviklingen på Universitetet ut fra den oppfatningen vi danner oss under våre diskusjoner blandt studenter og i andre kretser. Desuten vil den inneholde korte oversikter over nyhetene fra London og andre kilder, men på grunn av plassmangel blir det desverre ikke mulig å få det med denne gangen.

Vi gjør oss ingen overdrevne forestillinger om betydningen av denne avisen. Vi skal imidlertid etter fattig evne gjøre vårt beste, og vi håper at avisen vil bli godt mottatt, vil hjelpe til med å sveise jøssingstudentene sammen i ubrytelig samhold om våre idealer. Studentene skal bli åndsfrihetens avantgarde.

Norges sak.

Altså: Vel møtt til nytt arbeide for

redaksjonen.

3

Vår holdning.

Det står fast at en meget vesentlig del av studentene er kommet tilbake, og det gjelder nå at vi skaper en ubrytelig front hvor alle har full tillit til hverandre.

Betingelsen for at fronten skal bli ubrytelig er at vi har gjort oss opp en klar mening om hvorfor vi er kommet tilbake. Vi står svakt hvis vi i vårt innerste mener vi burde ha blitt hjemme, sterkt står vi hvis vi mener at vi har verdier å forsvare på Universitetet, og at de vernes best ved at vi er på Universitetet. Blir nazistenes inngrep av en slik art at stillingen blir uholdbar, står vi også sterkere hvis vi sikre på at våre standpunkter i tiden forut har vært riktige og velgrunnet.

Når vi skal drøfte disse spørsmål er det uansvarlig å gå ut fra som en selvfølge at dette bare blir en kort episode i Universitetets historie. Vi er sikre på at de allierte vinner krigen, men vi må ikke glemme at det kan ta lang tid enda, kanskje 1, kanskje 2 år, og vi tror at det vil være til ubotelig skade om det akademiske liv ved Universitetet skulle være utdødd i et så langt tidsrum, og studentene spredd utover landet med liten eller ingen kontakt med hverandre.

Vi tror også at den letteste måten å løse de nærmeste vansker på er å reise hjem, men det letteste trenger ikke å være det riktigste. Vi må prøve å holde slike momenter utenfor når vi skal ta standpunkt i en sak som kan få vidtrekkende konsekvenser for landets studenter for lange tider, også etter krigens slutt.

Det viktigste er ikke bare de ytre former, men mest den enkelte students bevisste holdning. Den sikrer vi best ved å opprettholde og styrke studentmiljøet på Universitetet.

Korrupsjonen begynner.

Studentenes penger er, som vi forstod i Aulæen, fristende. N.S. har da også begynt å forsyne seg. På den ene siden har de strøket en del av sine personlige uvenner av listene. Dernest har de delt Statens Studentstipendier imellom seg. Riktignok har ingen av dem søkt om stipendium, og ingen av dem trenger det, men litt godtgjørelse må de selvsagt ha for å være idealister og landsfaderlige. Som det sømmer seg en "fører" går Kramer i spissen. Foruten kr. 500.00 i stipendium (som alle hans medsvindlere også har fått), har han bevilget seg Kr. 600.00 av Studentsamskipnaden. I motsetning til oss andre har han fått utbetalt det hele, man vet hva man har, men ikke hva man får. - På toppen av det hele innstilles han så til stipendium fra den svenske stat. Han akter altså ikke engang å bruke alle disse pengene ved Universitetet.

På Universitetets anatomiske institutt har Schancke tvunget inn stud.med. Helgesen, propagandaleder i Porsgrunn. Hans skulle egentlig ikke kommet inn før om 2 år. - Vi kan love ham at han om ikke altfor lenge skal få en ventetid av vesentlig større varighet.

Forleden fant en meget hissig diskusjon sted på Universitetet med bl.a. Kramer som deltaker. Vanligvis bør vi holde oss for gode til å diskutere med N.S.-krypet. Denne gangen kom Kramer med denne uttalelsen: "Dere kan godt kalle meg for landsforreder. Jeg har gjort dette fordi jeg tror Tyskland vinner krigen, ikke av noen annen grunn."

5 studenter underholdt for en tid siden en kø om sin innsats i det illegale arbeid. Vi skal ikke nevne navn, ikke engang fakultet, vi går ut fra at de selv husker det, og ikke har hatt en skamfri stund siden.

De studenter som er satt i økonomiske vansker av N.S. må hjelpes av sine kamerater. Analogt med regjeringens forordning om garanti for løn ydet sjøfolks hjemmeverende familier, vil studentsamskipnaden etterpå kunne overta løn som er gitt studenter i denne situasjon, forutsetningen er da at de normalt ville fått løn eller stipend, men at N.S. hindrer det.

Lønene bør være på kr. 500.00 pr. sem. og gies rentefrie. Det er mange studenter med foreldre eller slektninger som både kan og vil gi løn, og det er en plikt å hjelpe vårt krav til norske studenter.

N.S. studentfylking d.v.s. kontorsjef i Tippeteselskapet, Holm, har hatt et oppsett i dagspressen. Med det har nazistene igjen demonstrert hva nyordning er. Under denne fortvilte bolig- og ernærings-situasjon, hvor mange studenter om morgenen ikke vet om de kan skaffe mat til kvelden, er våre førere opptatt med tvangsidrett og "et tidsmessig studentersamfunn". Og de har ennå en gang vist sin skamløshet, de som har forrådt sitt land og sitt folk og etter evne utlevert det til fienden snakker om akademisk verdighet.

Det er mange som i denne tiden har vist akademisk verdighet, blant dem er vårt lands fremste akademiker, rektor Seip. Kravet til norske studenter er at de viser den samme verdigheten: aldri å svike sitt land og sitt folk, alltid å sette kreftene inn i arbeidet for friheten.

Krigskronikk.

Den 24. februar holdt Churchill en tale i Underhuset hvor han bl.a. kom inn på krigssituasjonen. Churchill la ikke skul på stillingens alvor og pekte særlig på Japans fremgang i Stillehavet. Han fremholdt på ny at Japan hadde klart å tiltvinge seg et midlertidig herredømme til sjøs og at det nok kunne ta tid før stillingen ble bedret. Amerikas inntrøden i krigen og dette lands veldige produksjonsmuligheter var en garanti for at stillingen ville bli forandret. Når det gjaldt Singapore sa han at flyforsterkningene var kommet for sent frem til at de kunne være til noen nytte, men alt som stod i menneskelig makt for å få flyene fra tidsnok var gjort. Churchill omtalte russernes vidunderlige slagkraft og pekte på at det var russerne en kunne takke for at det hadde vært mulig å få et pusterom på noen måneder. Når det gjaldt skipstapene karakteriserte Churchill dem som meget alvorlige og sa at tapene hadde øket de siste to måneder. Imidlertid nyttet det ikke å se på de enkelte hendinger, en måtte se på stillingen i sin helhet. Churchill minnet om hva han hadde uttalt i november 1915: "Det er ingen grunn til å bli motfallen over krigens gang. Målet er langt viktigere enn de enkelte hendinger. Vi kan vinne denne krigen uten en eneste overveldende seier. Det tyske flagg vaier over en rekke byer og steder, men Tyskland vil bli kraftige slått gjennom en 2 til 3 års krig enn om vi hadde marsjert til Berlin det første året." Til slutt sa Churchill: "Tyskland ble ikke slått før i det 5. året i forrige krig, vi er nå allerede langt inne i det 3. året i denne krigen. Jeg vil be Underhuset tenke over det jeg har sagt." De siste meldinger: Japanerne har herredømmet over den søndre delen av Sumatra, samtidig har de herredømmet over Bali øst for Java. En venter derfor at angrepene mot Java vil begynne snart. Det er harde kamper på Timor. Japanerne presser hardt mot Rangoon. Der har de også satt i land tropper. Pause i kampene på Filipinerne. Den siste tyske fremmarsj i Libya er stoppet opp og fronten går nå vest for Tobrukk. Patruljevirkksomheten er livlig fra begge sider. I Russland er det harde kamper over hele fronten. Ved Leningrad er det kampene om Schlüsselburg som er i forgrunnen. Ved Moskva trenger russerne seg fram vestover forbi Vjasma som holdes av tyskerne. I Ukraine rykker Timosjenkos tropper mot Poltava-området. Det er landsatt nye russiske styrker på Kertsch-halvøya, og disse rykker i retning Feodosia.

--oCo--

Dette er ingen museumsgjenstand. AVISEN SKAL SIRKULERE - opplaget er lite.

Vår holdning.

Det står fast at en meget vesentlig del av studentene er kommet tilbake, og det gjelder nå at vi skaper en ubrytelig front hvor alle har full tillit til hverandre.

Betingelsen for at fronten skal bli ubrytelig er at vi har gjort oss opp en klar mening om hvorfor vi er kommet tilbake. Vi står svakt hvis vi i vårt innerste mener vi burde ha blitt hjemme, sterkt står vi hvis vi mener at vi har verdier å forsvare på Universitetet, og at de vernes best ved at vi er på Universitetet. Bli nazistenes inngrep av en slik art at stillingen blir uholdbar, står vi også sterkere hvis vi sikre på at våre standpunkter i tiden forut har vært riktige og velgrunnet.

Når vi skal drøfte disse spørsmål er det uansvarlig å gå ut fra som en selvfølge at dette bare blir en kort episode i Universitetets historie. Vi er sikre på at de allierte vinner krigen, men vi må ikke glemme at det kan ta lang tid enda, kanskje 1, kanskje 2 år, og vi tror at det vil være til ubotelig skade om det akademiske liv ved Universitetet skulle være utdødd i et så langt tidsrom, og studentene spredt utover landet med liten eller ingen kontakt med hverandre.

Vi tror også at den letteste måten å løse de nærmeste vansker på er å reise hjem, men det letteste trenger ikke å være det riktige. Vi må prøve å holde slike momenter utenfor når vi skal ta standpunkt i en sak som kan få vidtrekkende konsekvenser for landets studenter for lange tider, også etter krigens slutt.

Det viktigste er ikke bare de ytre former, men mest den enkelte students bevisste holdning. Den sikrer vi best ved å opprettholde og styrke studentmiljøet på Universitetet.

Korrupsjonen begynner.

Studentenes penger er, som vi forstod i Aulalen, fristende. N.S. har da også begynt å forsyne seg. På den ene siden har de strøket en del av sine personlige uvenner av listene. Dernest har de delt Statens Studentstipendier imellom seg. Riktignok har ingen av dem søkt om stipendium, og ingen av dem trenger det, men litt godtgjørelse må de selvsagt ha for å være idealister og landsfaderlige. Som det sømmer seg en "fører" gir Kramer i spissen. Foruten kr. 500.00 i stipendium (som alle hans medsvindlere også har fått), har han bevilget seg Kr. 600.00 av Studentsamskipnaden. I motsetning til oss andre har han fått utbetalt det hele, man vet hva man har, men ikke hva man får. - På toppen av det hele innstilles han så til stipendium fra den svenske stat. Han akter altså ikke engang bruke alle disse pengene ved Universitetet.

På Universitetets anatomiske institutt har Schanche tvunget inn stud.med. Helgesen, propagandaleder i Porsgrunn. Han skulle egentlig ikke kommet inn før om 2 år. - Vi kan love ham at han om ikke altfor lenge skal få en ventetid av vesentlig større varighet.

Forleden fant en meget hissig diskusjon sted på Universitetet med bl.a. Kramer som deltaker. Vanligvis bør vi holde oss for gode til å diskutere med N.S.-krypet. Denne gangen kom Kramer med denne uttalelsen: "Dere kan godt kalle meg for landsforreder. Jeg har gjort dette for i jeg tror Tyskland vinner krigen, ikke av noen annen grunn."

5 studenter underholdt for en tid siden en kø om sin innsats i det illegale arbeid. Vi skal ikke nevne navn, ikke engang i kultet, vi går ut fra at de selv husker det, og ikke har hatt en skamfri stund siden.

De studenter som er satt i økonomiske vansker av N.S. må hjelpes av sine kamerater. Analogt med regjeringens forordning om garanti for løn ydet sjøfolks hjemmeverende familie, vil studentsamskipnaden etterpå kunne overtale løn som er gitt studenter i denne situasjon, forutsetningen er da at de normalt ville fått løn eller stipend, men at N.S. hindrer det.

Mappe 68

Eksp. 2-27

Arg. 1942

Jfr.

Lånene bør være på kr. 500.00 pr. sem. og gies rentefrie. Det er mange studenter med foreldre eller slektninger som både kan og vil gi lån, og det er en plikt å hjelpe vårt kray til norske studenter.

N.S. studentfylking d.v.s. kontorsjef i Tippeteselskapet, Holm, har hatt et oppsett i dagspressen. Med det har nazistene igjen demonstrert hva nyordning er. Under denne fortvilte bolig- og ernærings-situasjon, hvor mange studenter om morgenen ikke vet om de kan skaffe mat til kvelden, er våre førere opptatt med tvangsidrett og "et tidsmessig studentersamfunn". Og de har ennå en gang vist sin skambøshet, de som har forrådt sitt land og sitt folk og etter evne utlevert det til fienden snakker om akademisk verdighet.

Det er mange som i denne tiden har vist akademisk verdighet, blant dem er vårt lands fremste akademiker, rektor Seip. Kravet til norske studenter er at de viser den samme verdighet: aldri å svike sitt land og sitt folk, alltid å sette kreftene inn i arbeidet for friheten.

Krigskronikk.

Den 24. februar holdt Churchill en tale i Underhuset hvor han bl.a. kom inn på krigssituasjonen. Churchill la ikke skjul på stillingens alvor og pekte særlig på Japans fremgang i Stillehavet. Han fremholdt på ny at Japan hadde klart å tiltvinge seg et midlertidig herredømme til sjøs og at det nok kunne ta tid før stillingen ble bedret. Amerikas inntreden i krigen og dette lands veldige produksjonsmuligheter var en garanti for at stillingen ville bli forandret. Når det gjaldt Singapore så han at flyforsterkningene var kommet for sent frem til at de kunne være til noen nytte, men alt som stod i menneskelig makt for å få flyene fra tidnok var gjort. Churchill omtalte russernes vidunderlige slagkraft og pekte på at det var russerne som kunne takke for at det hadde vært mulig å få et pusterom på noen måneder. Når det gjaldt skipstapene karakteriserte Churchill dem som meget alvorlige og sa at tapene hadde øket de siste to måneder. Imidlertid nyttet det ikke å se på de enkelte hendinger, en måtte se på stillingen i sin helhet. Churchill minnet om hva han hadde uttalt i november 1915: "Det er ingen grunn til å bli motfallen over krigens gang. Målet er langt viktigere enn de enkelte hendinger. Vi kan vinne denne krigen uten en eneste overveldende seier. Det tyske flagg vaier over en rekke byer og steder, men Tyskland vil bli kraftige slått gjennom en 2 til 3 års krig enn om vi hadde marsjert til Berlin det første året." Til slutt sa Churchill: "Tyskland ble ikke slått før i det 5. året i forrige krig, vi er nå allerede langt inne i det 3. året i denne krigen. Jeg vil be Underhuset tenke over det jeg har sagt." De siste meldinger: Japanerne har herredømmet over den søndre delen av Sumatra, samtidig har de herredømmet over Bali øst for Java. En venter derfor at angrepene mot Java vil begynne snart. Det er harde kamper på Timor. Japanerne presser hardt mot Rangoon. Der har de også satt i land tropper. Pause i kampene på Filipinerne. Den siste tyske fremmarsk i Libya er stoppet opp og fronten går nå vest for Tobrukk. Patruljevirkksomheten er livlig fra begge sider. I Russland er det harde kamper over hele fronten. Ved Leningrad er det kampene om Schlüsselburg som er i forgrunnen. Ved Moskva trenger russerne seg fram vestover forbi Vjasma som holdes av tyskerne. I Ukraine rykker Timosjenkos tropper mot Poltava-området. Det er landsatt nye russiske styrker på Kertsch-halvøya, og disse rykker i retning Feodosia.

-oCo-

2½ måned er gått siden Quisling ble regjeringssjef. På denne tiden har han greid å mobilisere kirken, dissentermenighetene, foreldrene, lærerne og advokatene til aktiv tåge motstand. Han har greid å sveise den norske fronten ennå sterkere, ennå fastere sammen. Han har skapt en forvirring og et rot i norsk samfunnsliv som er imponerende, og som tilslutt vil ramme hans arbeidsgivere, tyskerne.

Verden har ennå en gang fått se hva et kulturfolk synes om den europeiske nyordning og hva det er villig til å ofre for å slippe den.

Meget taler for at dette ikke kan fortsette, at tyskerne ikke rolig kan se på slikt. Anten lager de unntagelsestilstand og kveler all motstand i blod, eller de dropper Quisling ennå en gang. De kan f.eks. innføre militær administrasjon. Men kanskje, eller sansynligvis, får N.S. fortsette. Da står nye grupper for tur. Da må også vi vente oss overgrep. Arbeiderne og arbeidsgiverne venter når som helst et Norsk Arbeidssamband, og ifølge Fri Fagbevegelse skal ikke det få noen lettere fødsel enn de andre sambandene. Vi gjør klokt i hver dag å være forberedt på noe lignende. I så fall vet vi alle hva vi vil gjøre.

Mange andre, og først og fremst lærerne har i de siste ukene gitt oss et lysende eksempel på hva klokskap, mot og utholdenhet kan utrette. De har vist oss veien vi skal gå når vår tid kommer. Rolig og sikkert, uten ungdommelige sidespring og ubetenksomheter, koste hva det koste vil. Det de har greid skal vi også greie.

- v -

Vi advarer mot "stud. filol." Ruzicka som av og til opptrer på Universitetet. Han er tysk, men snakker meget godt norsk.

- v -

Det foreligger nye detaljer om korrupsjonen blant N.S.-studentene. Av realistenes særutvalg har således formannen Skundberg og de 2 medlemmer Brynildsen og frk. Dahnsen fått kr. 500.- hver, uten at de kan sies å skjønne sine studier og sine plikter i særutvalget med iver og interesse. Skundberg hevet sine kr. 500.- ved semesterets begynnelse og reiste straks tilbake til Gjøvik hvor han har fått en stilling i ligningsvesenstet. Brynildsen, som ble immatrikulert en hel uke før han ble utnevnt til medlem av særutvalget, har sluttet studiet og overtatt en stilling på Lillestrøm, og frk. Dahnsen, som har artium på engelsklinjen uten tilleggsprøve i realfag, er ansatt i Forsyningsdepartementet.

- v -

Rektor Scip ble Langfredag sendt til Tyskland sammen med 51 andre, derav var ca. halvparten avbednede tyskere.

- v -

På Blindern har det vært inspeksjon av tyskerne, de er vistnok særlig interessert i Astrofysisk institutt. Det skal brukes til kontorer.

- v -

Det var med interesse vi leste oppslaget om særutvalgendes sammensetning. At de først kunne slåes opp etter 4 måneders nyorning hadde vi ventet oss. Men at medlemmene skulle være så ukjente for studentene at skikkelige jössinger ikke kan få selv sparsomme opplysninger om dem, synes vi er drøyt.

- v -

På Pedagogisk Seminar kreves det nå innmelding i Lærersambandet for å få avlegge eksamen.

- v -

I Trondheim ville N.S. avsette Fellesutvalget den 14. mars. Utvalget nektet å la seg avsette av andre enn av rektor Heggstad som etter noen nølen atter en gang kröp for makthaverne. Höyskolens dekaner har nedlagt sine henvendelser at de ikke hadde fått uttale seg om utnevnelsen av ny rektor ved Höyskolen. N.T.H.I., idrettslaget, er ordnet. Det består nu av formann og 10 medlemmer. Likesom her har professorene og Höyskolens andre tjenestemenn protestert mot bestemmelsen om tvungen ungdomstjeneste. En rekke studenter er arrestert i Trondheim hvor Gestapo og statspolitiet har grassert helt vilt den siste tida. Grunnen vites ikke.

Det har imidlertid senere vært diskutert en del hva det skal gjøres med N.S.-studentene etter krigen. Det er klart, og det er fastslått ved regjeringens forordning om forbud mot medlemskap i N.S. at de alle skal få sin straff. Men mer enn det kan vi ikke si i dag. Hvilken straff de skal få, relegasjon i kortere eller lengere tid eller for alltid, fengselsstraff eller det som værre er, avhenger helt ut av deres framferd i den tida de har igjen å herje. Foreløpig står bare et fast: Noe snakk om å glemme og tilgi skal det ikke bli.

- v -

K R I G S O V E R S I K T .

På den foregående nummer av avisen kom ut har det ikke funnet sted vesentlige endringer i krigssituasjonen. Våren er kommet for fullt, og når tidspunktet er inne vil sikkert vinterens og forårets planlegginger vise praktiske resultater.

Japanerne holder sikkert initiativet i Det Fjerne Østen selv om mulige planer om invasjon av Australia synes å være oppgitt. De australske stridskrefter under ledelse av general McArthur har organisert seg til effektivt forsvar, og ~~de~~ de er også i stand til å levere offensive slag mot fiendes baser. Filippinene er endog blitt bombet av fly fra Australia. Festningen Corredgidor på Filippinene holder fremdeles stand, og på Java skal spredte nederlandske styrker fremdeles være i kamp med japanerne.

I Burma fortsetter japanerne framrykkingen og nærmer seg nå det viktige oljesentret ved Mandalay. Krigen nærmer seg India, og det ser ut til at inderne forbereder seg på å delta i forsvaret av landet. Som kjendt har Cripps vært i India og forhandlet om Indias statsrettslige stilling i forholdet til Imperiet uten at det kom til noen resultater. Den britiske regjering har trukket sitt forslag tilbake da det ikke lykkedes å få noen enstemmig tilslutning til det fra indernes side.

På frontene i Russland har værbløyten satt inn og lagt hindringer i veien for operasjoner av større omfang. Russerne har hele tiden holdt initiativet, men ikke på noe avsnitt kan det pekes på resultater av større betydning. Staraja Russa er fremdeles i tysernes hender, og det er ikke blitt meldt noe i det siste om de tyske styrker som angivelig skulle være innesluttet her. Rshv holdes også av tyskerne, og det samme gjelder Smolensk. Det har dog funnet sted russisk fremmarsj mot Smolensk fra syd-østlig retning. Byen Dorogobush, som ligger litt syd for jernbanen Vjasma-Smolensk og halvveis på denne strekningen, er tatt av russerne for en tid siden. Byene Orel, Kursk og Charkov holdes fremdeles av tyskerne, det samme gjelder byene Stalino og Garlovka i Donnetsbekkenet. På Kertch-halvøya har russerne landsatt nye styrker og tanks. De rykker mot Feodosia. Flyvirksomheten på de russiske fronter har vært meget livlig det siste, og etter russiske meldinger er det russiske flyvåpen overlegent i forhold til tysernes. Lengst i nord har Murmanskområdet stått i sentrum for interessen. Spesielle ting har ikke forekommet der nord, men det senkes stadig tyske transportfartøyer i disse farvann.

Fra Afrika og Middelhavet er det lite nytt. I Libya er det patruljevirkksomheten som karakteriserer forholdene. Malta er utsatt for stadige og kraftige bombeangrep fra aksemaktens fly.

I Vest har flyvirksomheten øket med våren. Det er blitt rettet vellykkede britiske angrep mot motorindustrien i Paris-området. Ellers har Ruhr-distriktet og kystbyene vært angrepet. Nord-Italia har også hatt besøk av britiske fly.

Sjefen for den amerikanske generalstab, general Marshall, og Harry Hoppkins er nå i London og har viktige konferanser med statsminister Churchill.

-v-